

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ ОЦІНКИ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Федоровська Я.І., гр. Б-16

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Нестеренко І.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

На сучасному етапі економічних відносин одним із важливих питань управління необоротними активами бюджетних установ є їх оцінка. Аналіз нормативно-законодавчої бази та економічної сутності процесу переоцінки необоротних активів свідчить про те, що на сьогодні не існує достатньо чітко сформованих організаційно-методичних підходів та регламентованого документального оформлення індексації необоротних активів бюджетних установ.

Проведення подвійної онкурен метою переоцінки необоротних активів, на нашу думку, призводить до збільшення аналітичних робіт, тому що вартість необоротних активів переглядається два рази: під час індексації та після неї. Тому доцільно внести зміни до Інструкції №64 та відмовитись від індексації первісної вартості необоротних активів як такої, що не дозволяє довести первісну вартість до рівня відновлювальної вартості. Доцільність відмови від проведення індексації підтверджується вимогою застосування індексу інфляції, який береться за основу формули коефіцієнта індексації, і не завжди відображає всі зміни в рівні цін на необоротні активи. Їх купівельна вартість найчастіше залежить від курсу іноземних валют, ринкової кон'юнктури та інших чинників. У зв'язку з чим і виникає другий етап роботи – переоцінка необоротних активів. Результати дослідження дозволяють зробити висновок про доцільність застосування тільки переоцінки первісної вартості необоротних активів бюджетних установ та суми їх зносу станом на 1 січня кожного року за тими об'єктами, первісна вартість яких суттєво відрізняється від вартості їх придбання (створення) в сучасних умовах. Рівнем суттєвості з метою переоцінки необоротних активів пропонуємо встановити 10% від первісної вартості об'єкта необоротних активів. У зв'язку з відомчою підпорядкованістю бюджетних установ, нові ціни на необоротні активи повинні доводитись вищим розпорядником. Така методика переоцінки дозволяє проводити тільки одну процедуру встановлення відновлювальної вартості, вивчаючи при цьому вартість усіх об'єктів необоротних активів та привести її у відповідність до сучасних цін, не обов'язково переоцінювати всі об'єкти даної групи.